

التمسك بالسنة النبوية

بقلم معالي الشيخ
محمد بن صالح العثيمين (رحمه الله)

ترجمه إلى التاملية
محمد رزمي محمد جنيد

ஸு ன்னத்தை கடைப்பிடிப்பதன் அவசியம்

முலம்

அஷ்டேஷஹ் முஹம்மத் பின் ஸாலிஹ்
அல் உஸைமீன் (ரஹ்)

தமிழில்

M. J. M. ரீஸ்மி (அப்பாஸி)

மீள்பார்வை

M. S. M. பாஹீர் (கயூர்)

ஸு ன்னத்தை கடைப்பிடிப்பதன் அவசியம்

சர்வ புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம். அவனை நாம் போற்றுகிறோம். அவனிடமே உதவியும் வேண்டுகிறோம். அல்லாஹ்வைக் கொண்டு எமது உள்ளத்திலிருந்து தோன்றும் கெடுதிகள் எமது செயலின் கெடுதிகள் யாவற்றிலிருந்தும் பாதுகாவல் தேடுகிறோம். அல்லாஹ்வைத்தவிர வணக்கத்துக்குரியவன் யாருமில்லை என்று சான்று பகர்கின்றேன். அவன் தனித்தவன். அவனுக்கு எந்த இணையும் கிடையாது. மேலும் நிச்சயமாக முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அவனது அடியாரும் தூதருமாவார் என்றும் சான்று பகர்கின்றேன். அன்னாரை அவன் சத்தியவேதத்தையும், நேர்வழியையும் கொடுத்து தூதனுப்பினான். அவர்கள் தாம் சுமந்த தூதை எத்திவைத்தார்கள். தன்னிடம் தரப்பட்ட அமானிதத்தை நிறைவேற்றினார்கள். உம்மத்துக்குப் போதனை செய்தார்கள். அல்லாஹ்வின் பாதையில் உண்மைப் போராட்டம் செய்தார்கள். அல்லாஹ்வின் சாந்தியும் சமாதனமும் அன்னார் மீது உண்டாவதாக. மேலும் அன்னாரது கிளையார் தோழர், மற்றும் இறுதிநாள் வரை பின் தொடர்ந்தோர் அனைவர்மீதும் உண்டாவதாக.

1419 வருடம் ரஜப் மாதம் ஒன்பதாவது நாளான வியாழன் இரவாகிய இன்று மதினாவாசிகளான எனது சகோதரர்களாகிய சிலரை இஸ்லாமிய பல்கலைக் கழக மாநாட்டு மண்டபத்தில் சந்திப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இச்சந்திப்பை அருள் நிறைந்த

பயனுள்ள சந்திப்பாக ஆக்கவேண்டுமென அல்லாஹ்வை வேண்டுகிறேன்.

இன்றைய உரையின் தலைப்பு “ஸு ன்னாவைக் கடைப்பிடிப்பதன் பயன்பாடுகள்” என்பதாகும். அதாவது நபிகளாரின் ஸு ன்னா அல்குர்ஆனுக்கு ஒன்றுவிட்ட சகோதரராகும். குர்ஆனைக்கொண்டும் அமல் செய்யுமாறு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளதுபோலவே ஸு ன்னாவைக்கொண்டும் அமல்செய்யவேண்டுமென அடியார்கள் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர். அதன் நிமித்தம் அடியாருக்கு ஆதாரமாக நிற்கும் அது குர்ஆனுக்கு ஒன்று விட்ட சகோதரனாகும்.

ஸு ன்னா என்றால் நபி (ஸல்) அவர்களின் சொல், செயல், அங்கீகாரம் என்பவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அல்குர்ஆனைக் கொண்டு செயல்படுவது எவ்வாறு அவசியமோ அவ்வாறே அஸ்ஸு ன்னாவைக் கொண்டு செயற்படுவதும் கட்டாயமானதாகும். அல்குர்ஆனை ஆதாரமாக எடுக்கும்போது ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படும் வசனம் அறிவிப்பது என்ன என்பதையிட்டு அவதானம் செலுத்த வேண்டும். இவ்விடயத்தில் மனிதர்கள் தம் அறிவுக்கும் விளக்கத்துக்கும் ஏற்ப வேறுபடுவர். அல்குர்ஆனை விளக்கும் விசயத்தில் தம் அறிவுக்கும் விளக்கத்துக்குமேற்ப வித்தியாசப்படுவது போலவே தம் விசுவாசம், அல்லாஹ்வின் சங்கையை பேணுவதில் உள்ள நம்பிக்கைக்கேற்ப வேறுபடுவர்.

ஸு ன்னாவை ஆதாரம் கொள்வோர் இரண்டு அவதானங்களை செலுத்துவது அவசியம். முதலாவது நபி(ஸல்) அவர்களிலிருந்து அறிவிக்கப்பட்டதன் உண்மைத் தன்மையில் அவதானம் தேவையாகும் ஏனெனில் ஹதீஸ்களில் பலவீனமான (முஈபான)வைகளும் இட்டுக்கட்டப்பட்டவை (மவ்ஹூஉ)களும் ஊடுருவியுள்ளன. எனவே ஹதீஸை ஆதாரம் கொள்பவர் அதன் உண்மை (ஸிஹ்ஹத்)தன்மை, அது பதியப்பட்டுள்ளமை என்பன பற்றி அவதானிக்க வேண்டும்.

எனவேதான் ஹதீஸ்கலை வல்லுணர்ர்கள் அவற்றை அறிவித்தவர்களின் வரலாற்றைப்பதிந்து நூற்களை எழுதியுள்ளனர். அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அருள்புரியவேண்டும். மேலும் சரியான ஹதீஸைப் பிழையானதிலிருந்து தெரிந்து தெளிவுபெருவதற்காக ஹதீஸ்கலைப்பரிபாசைகளை 'அல்முஸ்தலஹ்' என்ற நாமமிட்டு எழுதினர்.

இரண்டாவது அவதானம் யாதெனில் அல்குர்ஆனில் செலுத்தும் அவதானம் போன்றதாகும். ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்ட வசனத்தின் அறிவிப்பு பற்றிய அவதானம். இவ்விடயத்தில் மனிதர்கள் மிகவும் வேறுபடுகின்றனர். அல்லாஹ் தன் சூதாருக்கு இவ்வாறு அறிவித்தான்.

﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ۝ وَالنِّسَاءَ: ۱۱۳﴾

‘நபியே உமக்கு வேதநூலையும், ஞானத்தையும் இறக்கிவைத்துள்ளோம்’ (04:113).

இதிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ‘அல்ஹிக்மா’ (ஞானம்) என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் கூறிய அறிஞர்கள் அது நபி(ஸல்) அவர்களின் ஸு ன்னாவைக் குறிக்கிறது என்று விளக்கம் தந்துள்ளனர். அல்லாஹ் தன்னையும் தன் தூதரையும் வழிபடுமாறு பின்வருமாறு கட்டளையிட்டுள்ளான்.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ النساء: ௦9

‘ஈமான் கொண்டோர்களே, அல்லாஹ்வுக்கு வழிபடுங்கள். மேலும் (அவனது) தூதருக்கும் வழிபடுங்கள்’ (04:59) நபியைப் வழிபடுவதென்பது ஸு ன்னத்தை ஆதாரமாகக் கொள்வதைக் குறிக்கிறது. எனவே ஸு ன்னா சன்மார்க்க ஆதாரங்களிலொன்றாக இருப்பது மாத்திரமன்றி அதனை செயற்படுத்துவது அவசியம் என்பதையும் காட்டுகிறது. மேலும்

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ الجن: 23

‘யார் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் மாற்றம்செய்வாரோ அவருக்குரிய இடம் நரகமாகும். அதிலே அவர் நீடுழி காலம் இருப்பார்’ (அல்ஜின்:23). நபிக்கு மாற்றமாக நடப்பவர்களுக்கு கூறப்பட்டுள்ள எச்சரிக்கைகள்

முலம் அஸ்ஸு ன்னாவும் அல்குர்ஆன் போன்று முற்றிலும் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அல்குர்ஆன் இப்படி கூறுகிறது:

﴿ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾ الحشر: ٧

‘அல்லாஹ்வின் தூதர் உங்களிடம் கொண்டு வந்தவற்றை எடுத்து கொள்ளுங்கள் அவர் தடுத்தவற்றை விட்டும் தவிர்த்து கொள்ளுங்கள்’ (அல்ஹஷ்ர்-07) இவ்வசனம் யுத்தத்திலீட்டிக் கொள்ளப்பட்ட (கனீமா) பொருளோடு தொடர்பு பட்டதேயாயினும் அப்பொருள்கள் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் இஜ்திஹாத் எனும் தற்குணிவுகொண்ட முயற்சிமுலமே பங்கீடு செய்யப்படும். அப்பங்கீட்டை மனமொப்பி ஏற்கவேண்டுமேயாயின் சரீஅத் தீர்ப்புக்களில் அது முன்னிலைப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பது விளங்கப்பட்டதேயாகும்.

பின்வறுமாறு அல்லாஹ் குறிப்பிடுகிறான்:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ ﴾

﴿ كَبِيرًا ﴾ الأحزاب: ٢١

‘அல்லாஹ்வின் (சந்திப்பை) எதிர்பார்த்தும் இறுதிநாளை விசுவாசீத்தும் அல்லாஹ்வை அதிகமதிகம் நினைவுபடுத்தியும் வருவோருக்கு அல்லாஹ்வுடைய தூதரிலே உங்களுக்கு நல்ல முன்மாதிரி திட்டவட்டமாக இருந்து வருகிறகு’. (33:21) நபியை பின்பற்றுவதென்பது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குர்ஆனின் பொருளை எடுத்துக்காட்டும் வண்ணம் செய்தவைகளையும், அன்னாரால் சட்டமாகக் கூறி செயற்படுத்தப்பட்டவைகளையும் உள்ளடக்குகிறது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஜும்ஆப் பிரசங்கத்தின்போது கீழ்வருமாறு பிரகடனப்படுத்திக் கூறினார்கள்: ‘நிச்சயமாக செய்திகளிற சிறந்தது அல்லாஹ்வின் வேத நூலாகும். நேர்வழிகளிற சிறந்தது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் வழியாகும்’. மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்கள் அன்னாரது வழிமுறையை (ஸு ன்னாவைக்) கடைப்பிடிக்குமாறு வலியுறுத்தினார்கள். ‘நீங்கள் எனது வழிமுறையையும் எனக்குப்பின் நேர்வழிபெற்ற (குலபாஉர் ராஷிதூன்கள்) கலீபாக்களினதும் வழிமுறையையும் கடைப்பிடியுங்கள். அவ்வழியை இறுகப்பிடியுங்கள் அதற்காக கடைவாய்ப் பல்லை கடித்துக் கொண்டேனும் இருங்கள். (தீர்மதி)

இக்கருத்தைத் தரும் ஹதீஸ்கள் அதிகம் உள்ளன.

எனவே அல்குர்ஆனிலிருந்து மாத்திரமே செயற்பட முடியுமென்பவன் நட்டமும் கைசேதமுமடைந்தவனாவான்.

இது மாபெரிய முரண்பாடான வார்த்தையுமாகும். அவ்வாறு அல்குர்ஆனில் உள்ளதைக் கொண்டு மாத்திரம் செயற்படுவோர்க்கு நாம் கூறுவது யாதெனில் நபியைப் பின்பற்றுமாறு அல்குர்ஆன் கூறுகிறது. உமது கூற்றிலே நீர் உண்மையாளனாயின் ஸு ன்னாவிலே வந்துள்ள தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்வதும் அவசியமாகிறது.

மேற்கண்டவாறு ஸு ன்னாவை நிராகரிக்கும் ஒருசாரார் பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள் 'என்னுடைய செய்தியொன்று வருகின்றபோது அது பற்றி நாம் அறியோம், அல்லாஹ்வின் வேத நூலில் உள்ளதையே பின்பற்றுவோம் என்று தன் சாய்மானத்தில் சாய்ந்த நிலையில் கூறும்நிலை உங்களை வந்தடையாதிருக்கட்டும்'. அறிந்து கொள்ளுங்கள் நிச்சயமாக நான் 'அல்கிதாப்' எனப்படும் அல்குர்ஆனையும் அதுபோன்ற ஒன்றையும் பெற்றுள்ளேன்'.

மேலும் அல்குர்ஆன் வசனங்களில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளதை அஸ்ஸு ன்னா எனும் நபிவழியன்றி வேறொன்றும் விளக்கவில்லை. (ஸு ன்னாவைப் பின்பற்ற முடியாதென்றால் அல்குர்ஆனில் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்ட எந்தவொரு வசனத்தையும் பின் பற்ற முடியாது), இது மாபெரிய ஆபத்தாகும். ஆதலால்தான் நாம் பின்வருமாறு கூறுகிறோம். 'நிச்சயமாக நபியின் ஸு ன்னா (எனும் வழிமுறை) அல்குர்ஆன் போன்றதேயாகும். அதில் காணப்படும் ஆதாரங்களுக்கேற்ப வாஜிப் (கட்டாயமானது) முஸ்தஹப் (விருப்பத்துக்குரியது). முபாஹ் (ஆகுமானது) மக்ருஹ் (வெறுப்புக்குரியது) என்பன உள்ளன. அல்குர்ஆனில்

இவைகளுக்குரிய சட்டங்களே ஸு ன்னாவிலும் காணக்கிடைக்கிறது’.

நம் முன்னோர்களான (ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்கள்) நல்லோர்கள் ரஸூ லுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து யாதேனும் கட்டளைகள் வந்தால் அது அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த ஒன்றாகவே ஏற்று செயற்பட்டார்கள். அதை மீறி நடக்கவும் மாட்டார்கள். அதில் எந்த அசிரத்தையும் காட்டமாட்டார்கள் (ரஸூ லின் கட்டளையென்பது அல்லாஹ்வின் கட்டளையென்றே அமல் செய்தனர்.)

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் கட்டளையிட்டால் இது கட்டாயமானதா? விருப்பத்துக்குரியதா என்று ஒரு போதும் கேட்கவில்லை. விபரங்களேதும் கேட்காமலே செயற்படுவர். ஆகையால்தான் சீல மக்களிடமிருந்து இது கட்டாயமா? விருப்பத்துக்குரியதா? எனக் கேட்கப்படுவதைப் பார்த்துக் கவலையாக இருக்கிறது.

﴿ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ﴾ النساء: ௦9

‘அல்லாஹ்வுக்கு வழிப்படுங்கள். மேலும் ரஸூ லுக்கும் உங்கள் காரியகர்த்தர்களுக்கும் வழிப்படுங்கள்’ (04:59) அதாவது கட்டளையிடப்பட்டதைச் செய். அது கட்டயாமெனில் செய்ததுடன் உன் பொறுப்பு நீங்கிவிட்டது. விருப்பத்துக்குரியதாக அது இருந்திருப்பின் நன்மை தரும் ஒன்றை நீர் நிறைவேற்றியவனாகிராய்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் தம் தோழருக்கு ஏதேனும் கட்டளைகளிட்ட சமயம் அவர்கள் இது கட்டாயமானதா? விருப்பத்துக்குரியதா? என்று கேட்டதாக நிருபிக்க எவராலும் முடியாது. ஆம்! நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் ஒரு சமீக்கை விட்டால் அதுபற்றி விளக்கம் கேட்பர். இதற்கு நாம் 'பரீரா' என்ற அடிமைப் பெண்ணின் விவகாரத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். அவள் ஒரு அடிமைப்பெண் 'முகீத்' என்ற ஒருவர் அவளை மணம் புரிந்திருந்தார். ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அந்த அடிமையை விடுதலை செய்தார்கள். அவள் உரிமையிடப்பட்டபோது நபி(ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணுக்கு தன் கணவனோடு வாழ அல்லது அவனைவிட்டும் பிரிந்து வாழ சுயேச்சைத் தேர்வுக்கு விட்டார்கள். அவள் கணவனை விட்டும் பிரிய வேண்டுமென்பதைத் தேர்ந்தெடுத்தாள். கணவனோ அவளை விட்டும் பிரிய விரும்பாமல் பாதை நெடுகிலும் மதீனா கடைத்தெருவிலும் அழுது புலம்பி அவளைத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருந்தான். இதன் மூலம் தன் மனைவி அவளின் முடிவை மாற்றிக்கொள்ள கூடுமென எதிர்பார்த்தான். அவள் மறுத்தே நின்றாள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர்(ஸல்) அவர்கள் அப்பெண்ணுக்கு தன் கணவன் முகீதுடன் சென்று வாழுமாறு சமீக்கை செய்தார்கள். அதற்கு அப்பெண்மனி அல்லாஹ்வின் தூதரே தாங்கள் கட்டளையிடுவதாயின் (தலைமேற்சமந்து) செவியேற்று வழிப்படுகிறேன். அப்படியல்லாது சமீக்கையாக இருப்பின் எனக்கு (எனது கணவராகிய) அவரிலே எந்த விருப்பமும் கிடையாது என்று கூறினாள். இங்குதான் வினா தோன்றுகிறது. ரஸூ லுல்லாஹ் கூறியது கட்டளையா?

அப்படியெனில் உடனே செயற்பட்டிருப்பாள். இல்லையெனில் அவள் விரும்பியபடி நடந்திருக்கலாம்.

மிக முக்கியமானது யாதெனில் எனது மாணவச் சகோதரர்களுக்கு பின்வரும் உபதேசத்தை கூறுவதாகும். அதாவது அல்லாஹ்வின்னதும் ரஸூலின்னதும் கட்டளையொன்று வரும் பட்சத்தில் அதில் விபரம் தேடலாகாகு என்பதே. அல்லாஹ் குறிப்பிடுகிறான்:

﴿ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ﴾
النور: ௫1

‘தம் மத்தியில் (உள்ளவற்றுக்கு) தீர்ப்புப்பெற அல்லாஹ்வின்னபக்கமும் அவனது தூதர்பாலும் வாருங்கள் என அழைக்கப்பட்டால் (அழைப்பை)செவியேற்றோம் (இதோ) வழிப்பட்டோம் என்று கூறுவதே முஃமின்களின் வார்த்தையாக இருந்தது’. என்றும்

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمِئَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ﴾
الأحزاب: 36

‘ஏதேனும் ஒரு விசயத்தில் அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் தீர்ப்புச் செய்ததன் பின்பு எந்த ஒரு முஃமினான ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கோ தம் காரியத்தில் சுயேட்சையாகச் செயல்பட எந்த ஒரு அதிகாரமும் இல்லை’ என்றும் அல்லாஹ் குறிப்பிடுவதுபோல் அல்லாஹ்வின்னதும் ரஸூலின்னதும்

தீர்ப்புக் கிடைத்துவிட்டால் அதற்கப்பால் செல்லலாகாது என்பதை மாணவர்களாகிய உங்களுக்கு கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஆம்! ஒரு மனிதன் ஏதேனும் ஒரு கட்டளைக்கு மாறாகச் செய்தால் இக்கட்டளை எவ்வகையைச் சேர்ந்தது எனக் கேட்டு அறிய வேண்டும். அவசியம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டளையெனில் செய்த தவறுக்காக பிழைபொறுக்கத் தேட வேண்டும். கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டியதை விடுவது பாவமாகும். பாவத்துக்குரிய பரிகாரம் பிழைபொறுக்கத்தேடுவ (தவ்பா செய்ய)தாகும்.

குறித்த கட்டளை விருப்பத்துக்குரியதாயின் கருமம் மிகச்சுலபமாகும். அதற்கு முன்னரோ அல்லாஹ்வினதும் அவனது தூதரினதும் கட்டளைகளுக்கு தாராளமாக விரிந்து கொடுக்குமாறு ஆக்கிக் கொண்டு மேலேகூறப்பட்ட வண்ணம் செவியேற்றோம் வழிப்பட்டோம் எனக்கூறுவாயாக! பின்னர் செயலாற்றுவாயாக! அல்லாஹ்வினதும் அவனது தூதரினதும் கட்டளைகளை செயற்படுத்த விரும்பும் மனிதனுக்கு இதுவே அவசியமாகும்.

மிகவும் முக்கியமானது யாதெனில் மனிதன் சறுக்கி விடாதிருக்கவும் அழிவிற்கேராதிருக்கவும் அஸ்ஸு ன்னாவின் சொற்பிரயோகம், அது குறிப்பிடும் ஷரீஅத்தின் உண்மையான கருப்பொருள் அதனைத் தொணக்கும் ஆதாரங்கள் என்பவற்றை அவன் விளங்கவேண்டும் என்பதாகும். நிச்சயமாக மனிதர்களில் சிலர் ரஸூ லுல்லாஹ் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களை பின்பற்ற

வேண்டும் என்பதில் அதிக வேட்கையும் ஆசையும் கொண்டிருப்பார். ஆனால் அவர்கள் சரியான எண்ணிக் கொண்டு செய்வது அவ்வாறில்லாமலிருக்கிறது. இதற்கு நிறைய உதாரணங்கள் உண்டு.

உதாரணமாக முதலாவது அத்தனியாத்திலிருந்து கிளம்பும் ஒருவர் தனது அத்தனியாத் இருப்பிலே இருந்தவாறு கையை உயர்த்துவது போன்றதாகும். அவ்வாறு செய்வதே ஸு ன்னத் என அவர் நினைக்கிறார். ஆனால் இங்கே ஸு ன்னத் அவரது செயலுக்கு மாற்றமாகும். அதாவது முன்றாவது ரக்அத்துக்காக நிலையில் நின்ற பிறகே நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கையை உயர்த்தினார்கள் என்று ஸஹீஹு ல் புஹாரி (735 இந்த) ஹதீஸில் வந்துள்ளதுபோல் செய்வதாகும்.

இந்த வகையைச்சேர்ந்த மற்றும் ஒரு உதாரணம் தான் ஸஹாபாக்களின் வார்த்தைகளைப் பிழையாகப் புரிந்துவைத்துக் கொள்வது. உதாரணமாக ‘(நாம் தொழுகைக்கு நின்றால்) எம்மில் ஒருவர் தம் தோழரது குதிகாளோடு ஒட்டியும் தோற்புயம் மற்றவரது தோற்புயத்தோடு ஒட்டியும் இருக்கும்’ என்ற செய்தியை இரண்டு கால்களையும் விரித்து அகட்டி நின்றுகொள்வர் குதிகால்கள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டியிருக்கும் என்று விளங்குவதாகும்.

இவ்வாறு விளங்குவது பிழையாகும் ஸஹாபாக்கள் கூறிய வார்த்தையின் பொருள் அதுவன்று. அதன் பொருளாவது தொழுகைக்கு நின்றால் குதிகால்களைப்

பார்த்து நெருங்கி நேராக நிற்பர். ஒருவரை மற்றவர் முந்தி நிற்கமாட்டார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் தம் கால்களை அகட்டி நிற்பதாயின் அந்த வார்த்தையே கூறப்பட்டிருக்கும். கால் இரண்டையும் தோற்புயங்களும் அகன்று **கூரப்படும்** என்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை.

சுருக்கம் என்னவெனில் ஒவ்வொரு ஆதாரங்களும் தரும் கருத்தை சரியாக விளங்கவேண்டும் என்பதாகும். மாணவர்களே நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

ஸு ன்னாவைப் பின்பற்றுவதன் முலம் அடையப்பெறும் போற்றத்தக்க பலாபலன்கள்

1. தான் பின்பற்றுவதற்குரிய ஒரு இமா (தலைவர்) மைப் பெற்றுள்ளதாக அறிகிறான். அவர்தான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) ஆவார்கள். அவ்வாறு அறிபவனது உள்ளத்திலே அந்த ரஸூல் மீது அளவற்ற அன்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. உதாரணமாக இரண்டுபேர் ஸு ன்னத்தான முறையில் வுளு செய்கிறார்கள் என வைத்துக்கொள்வோம். ஒருவர் தான் நபி (ஸல்) அவர்கள் வுளு செய்வதை நேரடியாக காண்பது போன்ற உணர்வைப்பெறுகிறார். மற்றவர் இந்த உணர்வற்ற நிலையில் வுளு செய்கிறார். இந்நிலையில் முதலாமவரின் செயல் அவரது உள்ளத்தில் பாரிய தாக்கத்தை அளிக்கிறது. தான் நபியைப் பின்பற்றுவதாக உணர்கிறான். 'யார் எனது இந்த வுளு போன்று வுளு செய்கு பின்னர் இரண்டு ரக்அத்தும் தொழுது அவ்விரண்டிலும் தன் உள்ளத்தில் வேறு எந்த ஒரு ஊசலாட்டமும் கொள்ளவில்லையோ அவரது

முன்சென்ற (சிறு) பாவங்களை அல்லாஹ்
மன்னித்தருள்கிறான்' (புறூரி-160) என்ற ஹதீஸின்
அடிப்படையில் நன்மையை எதிர்பார்த்தவனாகிறான்.

2. அவ்வாறே தான் முஸ்லிம்களில் அதிகம்பேரும்
ஸு ன்னாப்படியே தம் தொழுகைகள் அமைய வேண்டுமெனப்
பிரயத்தனம் கொள்கின்றனர். 'அல்ஹம்சுலில்லாஹ்' சர்வ
புகழும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே! ஸு ன்னத்தான முறையில்
தொழுகிறார்கள் என்றாலும் அல்லாஹ்வின் ரஸூலைப்
பின்பற்றியே அதனை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்ற உணர்வு
அவர்களது உள்ளத்தில் இல்லாதிருக்கிறது. தொழுகையின்
ஒவ்வொரு அசைவிலும் ஓதலிலும் அந்த நபி (ஸல்)யைப்
பின்பற்றுக்கிறோம் என்ற உணர்வில்லாமையால்
பராமுகமாகவேயுள்ளனர். எனினும் தொழும் அம்மனிதன்,
தான் அல்லாஹ்வின் ரஸூலைப் பின்பற்றியே தொழுவதாகவும்
அன்னாரைக் காண்பது போன்றும் உணர்வானாயின் அவனது
உள்ளத்தில் மாபெரியதொரு தாக்கத்தைக்
கண்டுகொள்வான்.

3. ஸு ன்னத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன் 'பித்அத்'தை
மறுப்பவனாவான். ஏனெனில்,

خير الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد صلى الله عليه وسلم وشر
الأمر محدثاتها (ابن ماجه)

'செய்திகளிற் சிறந்தது அல்லாஹ்வின்
வேதமாகும். வழிகளிற் சிறந்தது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின்

வழியாகும். கருமங்களிற்கெட்டது (மார்க்கத்தில்) புதிதாக உண்டாக்கப்படுவையாகும்' என நபி(ஸல்) கூறியுள்ளார்கள்.

புதியன என்பது ஸு ன்னாவுக்கு எதிர்மறையாக உண்டு பண்ணுவதாகும். அப்படி ஸு ன்னாவுக்கு எதிர்மறையானதொன்று நூதனமாகும். மனிதன் ஒரு ஸு ன்னத்தைக் கடைப்பிடிப்பதென்பது அவனை 'பித்அத்' எனப்படும் நூதனத்திலிருந்து தூரமாக்கிவிடும். எனவே அவன் பித்அத்துகளைத் தூக்கி எறிவான். அல்லாஹ்வை அவன் அமைத்துத் தந்தமுறையிலன்றி வணங்க முடியாது. இது மாபெரிய பிரதிபலன்களைச் சேர்ந்ததாகும். அதாவது: பித்அத்தை ஒதுக்கி விடுவதென்றால் அவன் ஸு ன்னத்தை கடைப்பிடிக்கிறான் பித்ஆவெனும் நூதனத்தை எடுத்து எறிகிறான். அது மாத்திரமன்றி பித்அத்தை வெறுக்கிறான். ஒரு அடியானுக்கு அல்லாஹ் செய்யும் அருட்கொடைகளில் ஒன்று தான் 'சீர்க்'(இணைவைத்தல்) எனும் நூதனத்தை எடுத்தெறிவது. ஏனெனில் சகல இபாதத் (வணக்க வழிபாடு)களும் ஷீர்கிலிருந்து நீங்கிய உளத்தூய்மையோடும் பித்அத் (நூதனங்)களிலிருந்து நீங்கிய தூய்மையான பின் பற்றுதலுமின்றி நிறைவடைய மாட்டாது.

ஸு ன்னாவைப் பின்பற்றுபவன் பெறும் போற்றத்தகு மற்றொரு பயன் அவன் மற்றோருக்கு முன்மாதிரியான பின்பற்றத் தகுதியான ஒருவனாக ஆவதாகும். அவனிலே எவரும் ஊடுருவ முடியாது. ஏனெனில் முஸ்லிம்களில் ஒருவரைப் பின்தொடர்ந்து ஏதேனும் ஒரு வழிபாட்டைச் செய்பவனிடம் சிலவேளை கோளாறுகள் நுழையலாம். இதற்கு

என்ன ஆதாரம் வைத்துள்ளீர் என மிக இலகுவாகக் கேட்டுவிடலாம். ஆனால் ஸு ன்னத்தைப் பின்பற்றுவாரிடம் இவ்வாறு ஊடுருவ முடியாது. ஆதாரம் எது எனக் கேட்கப்பட்டால் செயல் பற்றியதாயின் இது நபியின் செயல் என்பான். பேச்சு பற்றியதாயின் இது நபியின் பேச்சு என்பான். அது பாதுகாப்பான கோட்டை. ஏனெனில் அது முஹம்மத் நபியின் வழிமுறையெனும் மதில்களுக்குள்ளே இருக்கிறது.

ஸு ன்னாவைப் பின்பற்றுவவன் நபி(ஸல்) அவர்களது அருங்குணங்களைப் பெற்றுக்கொள்கிறான். அருங்குணங்களை சம்பூரணப்படுத்தவே நபி(ஸல்) அவர்கள் தூதனுப்பப்பட்டார்கள். இயல்பாகவே அன்னாரிடம் நற்குணங்களை அல்லாஹ் அமைத்து விட்டான். ஸு ன்னாவை ஒருவன் பின்பற்றுவதாயின் அவன் முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்களின் குணத்தைப் பெற்றவனாகிறான். அதன் மூலம் அவன் அல்லாஹ்வை நெருங்க முடியும். ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள்

(الترمذي) أكمل المؤمنين إيماناً أحسنهم خلقاً

முஸ்லிம்களில் சம்பூரணம் பெற்றவர் யாரெனில் அவர்களிலுள்ள நற்குணமுடையோரே ஆவர் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

ஸு ன்னாவைக் கடைப்பிடிப்பவன் காணும் மற்றொரு பயன் யாதெனில் அவன் அல்லாஹ்வின் மார்கத்தில் எல்லை மீறி நடக்கும் ஒருவனாக அன்றி ஒரு மத்திய நிலையைக்கடைப்பிடிப்பவனாக இருப்பான். ஏனெனில்

அல்லாஹ்வின் ‘தீன்’(மார்க்கம்)நடுநிலையானது. அதிலே அளவு மீறலில்லை. மேலும் கவனயீனமெனும் பொடுபோக்குமில்லை. இரண்டுக்கும் இடைப்பட்டதாகும். ஸு ன்னத்தைப் பின்பற்றுபவன் செயல் அனைத்தும் எல்லைமீறல் கவனயீனம் என்ற இரண்டுமீன்றி அல்லாஹ்வை எவ்வாறு வழிப்படவேண்டுமோ அவ்வாறே அமைந்திருக்கும். ஒவ்வொன்றையும் அதற்குரிய இடத்தில் வைத்து நடந்து கொள்வான்.

இவ்விடயமாக நான் இரண்டு உதாரணங்களை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒன்று விபரமறியாதவனோடு அவனுக்கேற்ப நடப்பது.

மற்றொன்று முரண்டாக நடப்பவனோடு அதற்கேற்ப நடப்பது.

முதலாவது உதாரணம் பள்ளியினுள் சிறுநீர் கழித்த நாட்டுப்புற அரபியின் செய்தியாகும். அந்த மனிதன் மஸ்ஜிதுன் நபவியில் நுழைந்து அதன் ஒரு மருங்கிற் சென்று சிறுநீர் கழிக்க ஆரம்பித்தார். அங்கிருந்த மனிதர்கள் சப்தமிட்டவர்களாக அம்மனிதனைத் தடுக்க முனைந்தனர். இதைக்கண்ட நபி(ஸல்)அவர்கள் அம்மக்களை நோக்கி நீங்கள் அம்மனிதனின் சிறுநீரை இடைநிறுத்தச் செய்துவிடாதீர்கள். விடுங்கள் அவர் சிறுநீரைக் கழித்து முடிக்கட்டும் எனக்கூறினார்கள். ஏன் இவ்வாறு கூறப்பட்டது என்பதை யாரும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. சிறுநீர் கழித்து முடிந்ததும் அவ்விடத்தில் ஒரு வாளி தண்ணீரை ஊற்றுமாறு

ஸஹாபாக்களுக்கு ஏவினார்கள். பள்ளி அசுத்தப்படுவது தடுக்கப்பட்டது.

பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அம்மனிதனை அழைத்துக் கூறினார்கள். இந்தப்பள்ளிவாசல்களில் எந்தவொரு அசிங்கமோ அழுக்கோ ஏற்படலாகாது. இவை தொழுகை, குர்ஆன் ஓதல் போன்ற காரியங்களுக்காகவே (நிர்மானிக்கப்பட்டு) உள்ளது என அன்போடு கூறி நபி (ஸல்) அவர்கள் முடிப்பதற்கீடையில் இறைவா எனக்கும் முஹம்மதுக்கும் அருள்புரிவாயாக. எம்மோடு வேறொருவருக்கும் அருள் புரியாதே! (என்று மகிழ்ச்சிமேலீட்டால்) அம்மனிதன் பிரார்த்தனை செய்தான். அல்லாஹ்வின் ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் அம்மனிதனோடு எவ்வாறு நடந்துகொண்டார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்.

ஸு ன்னத்தை கடைப்பிடிப்பதென்பது அல்லாஹ்வின் ரஸூல் (ஸல்) அவர்கள் செய்தது போன்று செய்வதாகும். தெரியாத மனிதனைக் கடியவில்லை, தடுக்கவில்லை, பாவத்துக்குள் தள்ளிவிடவுமில்லை.

இரண்டாவதற்கு உதாரணம் தங்க மோதிரத்தை அணிந்திருந்த மனிதனது செய்தியாகும். ஒரு மனிதன் தங்க மோதிரம் ஒன்றை அணிந்திருந்தார். அதனைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள் அம்மோதிரத்தைத் தன் கரத்தாலே கழற்றி எறிந்தார்கள். அத்தோடு உங்களில் ஒருவன் நரக நெருப்பின் துண்டொன்றை தன் கையில் வைத்திருப்பதா? எனக் கூறி தடுத்தார்கள்.. இங்கே

நபி(ஸல்) அவர்கள் இம்மனிதனோடும் முன்னர் கூறப்பட்ட நாட்டுப்புற அரபியோடும் நடந்துகொண்ட முறையைப் பாருங்கள். மேற்சொன்னவாறு கூறிய நபி(ஸல்) அவர்கள் திரும்பிச்சென்றபின் சிலர் அம்மனிதனிடம் உமது மோதிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாமே என்று கூறினர். அதற்கு அந்த மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்கள் எடுத்து வீசிய மோதிரத்தை ஒருபோதும் எடுக்கமாட்டேன் என்று கூறிய நிகழ்வு ஸஹீஹ் முஸ்லிமின் பதிவாகும்.

ஸு ன்னத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவனை அது பரிவு, இரக்கம், மென்மை, தாழ்மை என்ற அருங்குணங்கள் பால் அழைக்கிறது. நபி(ஸல்) அவர்கள் சிறுவர்களோடு பரிகாசம் பண்ணுவார்கள். அவர்களில் காணப்படும் முரண்பாடுகளைக் கண்டு பொறுமை கொள்வார்கள். அபூஉமைர் என்ற சிறுவன் பறவையொன்றை வைத்திருந்தான். அச்சிறுவன் ஏனைய சிறுவர்கள் போன்று பறவையை வைத்து விளையாடி மகிழ்ந்தான். திடீரென அப்பறவை இறந்தது. நபி(ஸல்) அவர்கள் அச்சிறுவனைப் பரிகாசம் செய்து பின்வருமாறு கூறுவார்கள்:

يا أبا عمير ما فعل النخير؟

‘உமைரின் தந்தையே நுகைருக்கு நடந்ததென்ன? என்று கூறி பரிகசிப்பார்கள்’. (மனிதரோடு மனந்திறந்து நடக்க வேண்டும் என்ற பகுதி ஸஹீஹு ல் புஹாரி-6129)

ஒருநாள் தொழுகையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள். ஸு ஜு திலே இருக்கும்போது அன்னாரது பேர் ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களது முதுகிலே ஏறினார்கள். குழந்தை ஹஸன் முதுகிலிருந்து இறங்கும்வரை நபி(ஸல்) அவர்கள் ஸு ஜு திலிருந்து எழும்பாது தாமதித்தார்கள். தொழுகை முடிந்த பின்பு தன் தோழர்களை நோக்கி தன் பேரப்பிள்ளை முதுகில் ஏறி சவாரி செய்தார் எனவும் அவருடைய ஆசை நிறைவுறும்வரை தாமதித்து இருந்ததாகவும் கூறினார்கள். அன்னார்மீது அல்லாஹ் தன் சாந்தியையும் சமாதானத்தையும் சொரிந்தருள்வானாக.

நம்மில் யாரேனும் இவ்வாறு நடந்து கொள்வோமா! ஒருவேளை சிறுவர்கள் அவ்வாறு செய்தாலும் எல்லாருமே சேர்ந்து அச்சிறுவர்களைக் கடிந்து விடுகிறோம். எனினும் காருண்ய நபி முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள் சிறுவர்கள் மீது கொண்ட இரக்கம் காரணமாக அச்சிறுவர்களின் விருப்பத்துக்கேற்ப நடந்து கொண்டார்கள். எம்மில் அநேகர் சிறுவர்கள் மீது பரிவு காட்டுவதில்லை, இரக்கம் காட்டுவதில்லை. மாறாக அவர்களைக் கண்டித்து விடுகிறோம். ஏன்! எவரேனும் ஒரு சிறுவன் அடக்கமாகத்தான் சபையினுள் நுழைந்தாலும் உடனடியாகவே உள்ளேபோ எனக்கூறி கடிந்து விடுகிறோம். அல்லது வேறேதேனும் கூறிக் கடிந்து பேசுகிறோம். ஏன் இவ்வாறு நடந்து கொண்டீர்கள் என்று வினவப்பட்டால் சபையோரிடம் பாய்ந்து விடுவான் எனப்பயப்படுகிறேன் என்று கூறிவிடுகிறோம். லா இலாஹு இல்லல்லாஹ்! அல்லாஹ் பின் வருமாறு கூறியுள்ளான்.

‘அல்லாஹ்வின் (சந்திப்பை) எதிர்பார்த்தும் இறுதிநாளை விசுவாசித்தும் அல்லாஹ்வை அதிகமதிகம் நினைவுபடுத்தியும் வருவோருக்கு அல்லாஹ்வுடைய தூதரிலே உங்களுக்கு நல்ல முன்மாதிரி திட்டவட்டமாக இருந்து வருகிறது’ (33:21)

எனவே ஸு ன்னத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் மாபெரிய போற்றத்தகு பயன்களுண்டு. எனினும் அது ஸு ன்னா பற்றி அறிய வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. ஆதலால் நான் எனது மாணவச்சகோதரர்கள் ஸு ன்னாவைப்பற்றி அறிவதில் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு அறிவதன் மூலம் அதன்படி அமல் செய்யலாம். அதன்பால் அழைக்கலாம். நிச்சயமாக அதுவே சிறந்ததும் நிலையானதுமாகும்.

எனது பேச்சின் தொடரிலே நான் ஸு ன்னத்தைக் கடைப்பிடிப்பதானது ‘பித்அத்’ எனும் நூதனங்களை வெறுக்கவும் அதனைத் துரத்தவும் தூரப்பட்டிருக்கவும் கட்டுப்பாட்டை உண்டு பண்ணுமெனவும் கூறவேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இப்போது நாம் இருந்து கொண்டிருக்கும் சங்கைமிகுந்த மாதங்களிலொன்றான ‘ரஜப்’ மாதத்தைப்பற்றியும் சிறிது கூறுவதே பொறுத்ததாகும். இம்மாதத்தில் பேசப்படுகின்ற செய்யப்படுகின்ற விடயங்கள் பற்றி ஏற்கனவே நான் எழுதியுள்ளேன். உங்களுக்குப் பயன்பெறுமென வேண்டி அதனையும் உங்களுக்கு வாசிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவது ரஜப் மாதம் சங்கைமிகு நான்கு மாதங்களில் ஒன்றாகும் தொடராகவரும் துல்கஃதா, துல்ஹிஜ்ஜா, முஹர்ரம் என்பனவே ஏனைய முன்று மாதங்களுமாகும். ஜு மாதல் ஆகிரா, சஃபான் ஆகிய இரண்டுக்குமிடையே ரஜப் தனித்தே உள்ளது. இந்த நான்கு மாதங்களுக்கும் பல விசேடங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நாலுமாதங்களும் சம்பந்தப்படுகின்றன. ரஜப் மாதம் மாத்திரம் தனிச்சிறப்புக் கொண்டதல்ல. இந்த நான்கிலும் சிறந்தது எது என்பதில் அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துக் கொண்டுள்ளனர். சாபிஈ மத்ஹபைச் சார்ந்த சிலர் ரஜப் என்கின்றனர். அக்கருத்தைப் பலவீனமானதென இமாம் நவவீ (ரஹ்) அவர்களும் மற்றும் சிலரும் கூறியுள்ளார்கள். ஹஸனூல் பலரீ (ரஹ்) அவர்கள் முஹர்ரம் தான் சிறப்பானது என அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அதனையே நவவீ (ரஹ்) அவர்களும் கூறியுள்ளார்கள். துல்ஹிஜ்ஜா மாதமே சிறப்பானது என ஸஈத் இப்னு ஸு பைர் (ரஹ்) போன்றோர் கூறியுள்ளனர்.

இக்கருத்தே சரியானது என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். ஏனெனில் அது ஹஜ்ஜு க் குரிய மாதங்களில் ஒன்றாக இருப்பதனாலும் அதிலே தான் ஹஜ்ஜு ல் அக்பர் எனப்படும் நாள் இருப்பதனாலும் சங்கைமிகுந்த மாதங்களில் ஒன்றாக அது இருப்பதனாலும் ஆகும்.

இரண்டாவது: ரஜப் மாதத்தை ஜாஹிலிய்யா (அறியாமை) கால மக்கள் கண்ணியப்படுத்தி வந்தனர். அதிலே யுத்தம் புரிவதை சங்கைமிகு ஏனைய மாதங்களுக்குப்

போன்று தடைவிதித்தனர். இம்மாதத்தில் யுத்தம் புரிவதன் சட்டம் சம்பந்தந்தமாக அறிஞர்கள் பல்வேறு அபிப்பிராயங்களைக் கூறியுள்ளனர்.

அதிகமான அறிஞர்கள் சங்கைமிகுந்த மாதங்களுட்பட அனைத்து மாதங்களிலும் சண்டையிடலாம். சண்டையிடலாகாது எனவுள்ள சட்டம் மாற்றப்பட்டுள்ளது என அபிப்பிராயப்பட்டுள்ளனர். நிச்சயமாக அந்த மாதங்களில் யுத்தம் புரிவது தடுக்கப்பட்டதாகும். ஆனால் எம்மோடு யுத்தம் புரிய வந்தால் அல்லது யுத்தம் புரிய விலக்கில்லா மாதங்களில் ஆரம்பித்த யுத்தம் தடுக்கப்பட்ட மாதத்தில் தொடர்ந்திருப்பது குற்றமில்லை என்பதே சரியான தீர்ப்பாகும்.

முன்றாவது: ரஜப் மாதத்தை அறியாமை (ஜாஹிலிய்யா)க் கால மக்கள் நோன்பு நோற்று கண்ணியப்படுத்தி வந்தனர். எனினும் நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பாகவும் ரஜப் மாதத்தில் நோன்புபிடித்து சங்கைப்படுத்தியதற்கான சரியான ஆதாரம் எதுவுமே இல்லை. ஷேகுல் இஸ்லாம் இப்னு தைமீய்யா (ரஹ்) அவர்கள் தம் அல்பதாவா 25பாகம் 29ம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள்.

‘ரஜப் மாதத்துக்கென்று நோன்பு பிடிப்பது பற்றி வந்துள்ள அனைத்து ஹதீஸ்களும் பலவீனமானதாகும். ஏன்! இட்டுக்கட்டப்பட்டவைகளாகும். அறிஞர்கள் அதில் எதையுமே ஆதாரமாகக் கொள்வதில்லை. அமல்கள் சிறப்புப் பற்றிக்கூறப்பட்டுள்ள பலவீனமான ஹதீஸ்கள் அல்ல அவை.

அவற்றுள் பெரும்பாலானவை இட்டுக்கட்டப்பட்ட பொய்யானவையாகும்.

நான்காவது: ரஜப் மாதத்தை அரேபியர் சங்கைப்படுத்தி வந்தனர். அம்மாதத்திலே அவர்கள் உம்ரா செய்வார்கள். துல்ஹஜ்ஜிலே ஹஜ்ஜு செய்வார்கள். ரஜப்மாதம் அரபு மாதங்களில் நடுவானதாகும். எனவே அதில் உம்ராசெய்வர். வருடத்தின் நடுப்பகுதியிலும் இறுதியிலும் ஹஜ்ஜு செய்வோர், உம்ரா செய்வோர் மூலம் அல்லாஹ்வின் வீட்டை பராமரிக்க நாடியே இவ்வாறு செய்தனர்.

‘அல்லதா இப்’ எனும் நூலில் ரஜப் மாதத்தில் உம்ரா செய்வதை உமர் (ரழி) அவர்களும் வேறு சிலரும் விருப்பத்துக்குரியதெனக் கண்டனர். ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் இம்மாதத்தில் உம்ரா செய்து வந்தார்கள். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களும் அவ்வாறு செய்தார்கள். முன்னோர்களான ஸலபுஸ் ஸாலிஹீன்களும் செய்து வந்தனர் என இப்னு ஸீரீன் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்.

ஐந்தாவது: ரஜப் மாதத்தில் ‘ஸலாத்துல் ரகாஇப்’ என்ற தொழுகை நிறைவேற்றப்படுகிறது. இது அம்மாதத்தில் உள்ள முதல் வெள்ளிக்கிழமை மக்ரிபுக்கும் இஷாவுக்குமிடையில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அது அபூர்வமான முறையில் நிறைவேற்றப்படும் பன்னிரண்டு ரக்அத்துகளைக் கொண்டதாகும். ஏன அல்ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் (ரஹ்) அவர்கள் (تبیین العجب بماورد في فضل رجب) என்ற நூலில் கூறியுள்ளார்கள்.

உமர் (ரலி) அவர்கள் ரஜப் மாதத்தில் உண்பதைத் தவிர்ந்து கொண்ட சில மனிதரை உணவைப் பரிமாறுமாறு கட்டளையிட்டு வற்புறுத்தியதோடு ரஜபை ரமழானுக்கு ஒப்பாக்கி விடாதீர்கள் எனக் கூறினார்கள். அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு சமயம் தம் வீட்டினுள் சென்றார்கள். வீட்டினுள்ளவர்கள் தண்ணீர் பேழை (சூஜாக்) களை விலைகொடுத்து வாங்கியிருந்ததோடு நோன்பு நோற்கவும் ஆயத்தப்படுவது போன்று கண்டு இது என்ன? எனக்கேட்டார்கள். ‘ரஜப்’ என வீட்டார்கள் கூறினார்கள். ரஜபை ரமழானோடு ஒப்பாக ஆக்க விரும்புகிறீர்களா என்று கடிந்த அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அக்கூஜா (பேழை) களை உடைத்தார்கள்.

உமர் (ரலி) அவர்களின் நிகழ்வை அல்ஹாபிழ் இப்னுரஜப் (ரஹ்) அவர்கள் ‘அல்லதா இப்’ என்ற நூலில் கூறியுள்ளதோடு ஜாஹிலியாக்கால மக்கள் ரஜப் மாதத்தை சங்கைப்படுத்தி வந்தனர். இஸ்லாத்தின் வருகையின் பின் விடப்பட்டு விட்டது எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

இமாம் அந்நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் தம் ‘சரஹு ல் முஹத்தப்’ என்ற நூலின் மூலம் மூன்றாம் பாகம் ஐநூற்று நாற்பத்தெட்டாவது பக்கத்தில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்கள். ஸலாதூர் ரகாஇப் என்று அறியப்பட்ட தொழுகை பன்னிரண்டு

ரக்அத்துகளைக் கொண்டது. அது ரஜப்மாத முதலாவது வெள்ளி இரவிலே தொழுப்படுகிறது. மேலும் ஷஃபான் மாதம் நூறு ரக்அத்துகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு தொழுகைகளும் (சன்மார்க்கத்தில் நுழைந்த) பித்அத்து (நவீனங்)களாகும். மிகவும் வெறுக்கப்பட்ட இரண்டாகும். கூத்துல் குலூப், இஹ்யாஉலுமித்தீன் போன்ற நூல்களில் இது கூறப்பட்டிருப்பதையோ இவைபற்றி கூறப்பட்ட ஹதீசைக் கண்டோ நீர் மதிமயங்கி விடலாகாது. அவையனைத்துமே அசத்தியமானவையாகும். அவையிரண்டு பற்றியும் மயக்கமான தீர்ப்பைக்கூறிய அறிஞர்களையிட்டு நீ மதிமயங்கி விடாதிருப்பாயாக. அவ்விரண்டையும் விருப்பத்துக்குரிய அமல்களெனக் கூறி நூல்களை எழுதியுள்ளனர். நிச்சயமாக அவர்கள் தவறழைத்தோரேயாவர்.

இவ்விடயமாக அஷ்ஷேக் அல்இமாம் அப்துற்றஹ்மான் இப்னு இஸ்மாயில் அல்மக்திஸீ அவர்கள் ஒரு பெறுமதியான நூலை எழுதி மேற்குறித்த இரண்டுவிடயமாகவும் அவை பிழையானது என்பதையும் அழகுறக் கூறியுள்ளார்கள். அல்லாஹ் அன்னாருக்கு அருள்புரிவானாக!

மேலும் கைசுல் இஸ்லாம் இப்னு தைமீய்யா (ரஹ்) அவர்கள் தம் 'மஜ்முஉல் பதாவா'(23/125)வில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள். 'சன்மார்க்க அறிஞர்களின் ஏகோபித்த முடிவின் பிரகாரம் ஸலாத்துர் ரகாஇப் (எனும் தொழுகை) பித்அத்தாகும். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களோ கலீபாக்களில்

எவருமோ அதனை நபிவழியெனக் காட்டித் தரவில்லை. இமாம்களான மாலிக், சாபிஈ, அஹ்மத், அபூஹுனிபா, தவ்ரீ, அவ்ஸாஈ, லைத், போன்ற இமாம்கள் எவரும் இதனை விருப்பத்துக்குரிய ஒன்றாகக் கூறவுமில்லை. அது பற்றி அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீஸ் பொய்யென அக்கலை அறிஞர்கள் ஏகோபித்துக் கூறியுள்ளனர்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ‘அல்லதாஇப்’ எனும் நூலின் ஆசிரியர் இமாம் இப்னு ரஜப் அவர்கள் மேலும் குறிப்பிடுகையில் ‘ரஜப் மாதத்தில் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய தொழுகைகள் ஏதும் கிடையாது. ரஜப் மாத முதல் வெள்ளியிரவு தொழப்படும் ஸலாத்துலர் ரகாஇப் எனும் தொழுகை பற்றி அறிவிக்கப்பட்ட ஹதீஸ்கள் பொய்யும் புரட்டுமாகும் எந்த ஒன்றுமே சரியானதல்ல’ என்று கூறுகிறார்கள்.

மேலும் நம் முன்னோர் இது பற்றிக் கூறாதிருந்தது ஏனெனில் இத்தொழுகை அவர்களது காலத்துக்குப் பின்பு புதிதாக உண்டுபண்ணப்பட்டதாகும். ஹிஜ்ரி 400க்குப் பிறகே முதன் முதல் இது அறிமுகமானது. ஆதலால் தான் முன்னோர் இதுபற்றி அறியாதிருந்தனர். அதுபற்றிப் பேசவுமில்லை.

இமாம் அல்ஷவ்கானீ அவர்கள் தம் ‘அல்பவாஇதுல் மஜ்மூஅஹ்’ (பக்கம் 48) வில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்: ‘ஹதீஸ்கலை வல்லுனர்கள் ஸலாத்துல் ரகாஇப் எனும் தொழுகை ஒரு இட்டுக்கட்டாகும் எனக்கூறிவிட்டு

ஹதீதுக்கலையில் சொற்ப அறிவேனும் இல்லாத ஒருவனே இந்தப் பொய்யை (ஹதீஸை)க் கூறியுள்ளான் என்பதில் ஐயமில்லை. இமாம் பைரோஸ் ஆபாதீ 'அல்முக்கதஸர்' எனும் நூலில் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள். 'மேலும் இமாம் ஷவ்கானீ அவர்கள் குறிப்பிடுகையில் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் வாயிலாக ஷவ்கானீ என்பவர் அறிவிக்கும் ரஜப்மாத பதினைந்தாவது இரவின் சிறப்பு பற்றிய ஹதீஸ் புணைந்து கூறப்பட்டது. அறிவிப்பாளர்கள் யாவரும் பிரபல்யமற்றவர்களாவர்' என்று கூறியுள்ளார்கள்.

ஆறாவது: ரஜப் மாதத்தில் சில மக்கள் 'ரஜபிய்யா' என்று சொல்லிக்கொண்டு மதீனாவை நோக்கிப் படையெடுக்கின்றனர். மிகவும் பிரதானமான ஒரு ஸு ன்னத்தென இதனை அவர்கள் கருதுகின்றனர். தாம் தரிசித்து ஸியாரத் செய்ய நாடிய இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று ஸியாரத் செய்கின்றனர். அதிற்சில சரீஅத்தில் கூறப்பட்டஸியாரத் ஆகும். உதாரணமாக மஸ்ஜிதுன் நபவி, மஸ்ஜிது குபா, நபி (ஸல்) அவர்களதும் அபூபகர் உமர் (ரலி) ஆகியோரதும் கப்ருகள், ஜன்னதுல் பகீஉ அடக்கஸ்தலம், உஹதிலே ஷு ஹதாக்கள் அடக்கப்பட்ட இடம் முதலியன இதில் அடங்கும். சரீஅத்தில் கூறப்படாத சில ஸியாரத்துகளையும் செய்கின்றனர். உதாரணமாக மஸ்ஜிதுல் கமாமா, மஸ்ஜிதுல் கிப்லதைன், ஏழுபள்ளிகள் என்பன இதில் அடங்கும்.

இவ்வாறு 'ரஜபிய்யா' என்ற பெயரில் செய்யப்படும் இந்த ஸியாரத் முறைக்கு அறிஞர்களது பேச்சில் எந்த

அடிப்படையும் கிடையாது. அது பிற்காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. புனித யாத்திரை மேற்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட பள்ளிவாசல்களில் ஒன்றுதான் மதீனாப்பள்ளி என்பதில் எந்த சந்தேகமுமில்லை. அந்தபள்ளிகள் (மக்காவிலுள்ள) மஸ்ஜிதுல் ஹராம் (மதீனாவிலுள்ள) மஸ்ஜிதுன் நபவி (பலஸ்தீனிவுள்ள) மஸ்ஜிதுல் அக்ஸா என்பனவாகும். எனினும் இவ்வாறான ஸியாரத்தை மாதம் குறிப்பிட்டு நாள்குறிப்பிட்டு செய்வதற்கு உரிய ஆதாரம் தேவை. ரஜப் மாதத்தைக் குறிப்பிட்டு எந்த ஆதாரமும் கிடையாது.

இதன்படி மேற்குறிப்பிட்ட விடயத்தை இம்மாதத்துக்கென வைத்துக்கொண்டு அல்லாஹ்வை நெருங்க நாடுவது மறுத்துரைக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பித்அத்தாகும். நபி(ஸல்)அவர்கள் கூறினார்கள் 'யார் எமது கருமங்களில் இல்லாததைச் செய்கிறாரோ அது திருப்பப்பட்டதாகும், மறுக்கப்பட்டதாகும்'. அதாவது அவ்வாறு நூதனமாகத் தோற்றுவித்தவர்மீதே அது தூக்கியெறியப்படும்.

ஏழாவது: ரஜப் மாதத்தின் 27வது நாள் இரவில் தான் இஸ்ராஃ எனும் இராநடையும் மி:ராஜ் எனும் விண்ணிலக யாத்திரையும் நிகழ்ந்ததாக மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமாக உள்ளது. அதற்கென கொண்டாட்டங்களை நடாத்துகின்றனர். சில வேளை அந்நாளை அரசாங்க விடுமுறையாகவும் ஆக்குகின்றனர். இதனை இரண்டு முறையில் உறுதிப்படுத்துவது அவசியமாகும்.

ஒன்று: வரலாற்று அடிப்படையில்

அடுத்து: கொண்டாடுவதற்குரிய சன்மார்க்க அடிப்படையில்.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கினால் இமாம் இப்னுக்ரீர் அவர்கள் தம் அல்பிதாயா வன்நஹாயா (3/199)வில் ஸு ஹ்ரீ, உர்வா ஆகியோர் வாயிலாக பின்வருமாறு பதிந்துள்ளார்கள். அதாவது இஸ்ராவும் மிஃராஜும் நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவுக்கு ஹஜ்ரத் மேற்கொள்ள ஒருவருடத்துக்கு முன்பு அதாவது ரபீஉனில் அவ்வலில் நிகழ்ந்தது. அல்ஸு த்தீ என்பவர் வாயிலாக மேற்படிவீடயம் ஹஜ்ரத்துக்கு 16மாதங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்தது அப்படியாயின் அது துல்கஃதா மாதத்தில் நிகழ்ந்துள்ளது.

அல்ஹாபிழ் அப்துல்கனீ இப்னு ஸரூர் அல்மக்திஸீ நபி (ஸல்) அவர்களது வரலாற்றுக்குப்பின் அறிவிப்பாளர் வரிசை உறுதியில்லாத ஹதீஸொன்றைக் கூறுகிறார்கள். அதிலே இஸ்ராவும், மிஃராஜும் ரஜப் 27ல் நிகழ்ந்தது எனக்குறிப்பிடுகிறார்கள். ரஜப் மாத வெள்ளி இரவன்று அது நிகழ்ந்ததாகவும் பிரபல்யமிகு 'ஸலாத்துர் ரகாஇப்' எனும் தொழுகை தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் சீலர் கூறும் இக்கூற்று எவ்வித ஆதாரமுமற்றதாகும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

அஸ்ஸப்பாரானீ சரஹு ஸ் அகீதா (2/280)வில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள். இஸ்ராவும் மிஃராஜும் நபித்துவத்தின் பன்னிரெண்டாம் ஆண்டு ரமழான் 17ல்

நிகழ்ந்தது என்கிறார்கள். அதாவது ஹிஜ்ரத்துக்கு 18மாதங்களுக்கு முன்பு. வேறு சிலர் ஹிஜ்ரத்துக்கு ஒரு வருடத்துக்கு முன்பு ரபீஉனில் அவ்வல் 17ம் இரவு இஸ்ராவும் மிஃராஜும் நிகழ்ந்தது எனவும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதுவே ஏகோபித்ததென இப்னு ஹஸம் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள். இப்னு அப்பாஸ், ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் போன்றோரின் கருத்தும் இதுவே.

இமாம் இப்னு ஹஜர் (ரஹ்) அவர்கள் தம் பத்ஹு ல் பாரீ (07/203)யில் (ஸஹீஹு ல் புஹாரியின் விளக்கவுரை) மிஃராஜின் பாடத்தில் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்கள். நிச்சயமாக அறிஞர்கள் பத்து அபிப்பிராயங்களைத் தாண்டாமளவு அபிப்பிராயப்பட்டனர். ஹிஜ்ரத்துக்கு 1 வருடத்துக்கு முன்பு என்ற கருத்து இப்னு ஸஃத் போன்றோருடையது, இமாம் நவவீ அவர்களும் இதனை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்கள். ஹிஜ்ரத்துக்கு முன் பதினெட்டு மாதம், ஆறுமாதம், பதினொரு மாதம், ஒருவருடமும் இரண்டு மாதங்கள், ஒருவருடமும் 3 மாதங்கள், ஒருவருடமும் ஐந்து மாதங்களும், பதினெட்டு மாதங்கள், முன்று வருடங்கள், ஐந்து வருடங்கள் என பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. ரஜப் மாதத்தில் நிகழ்ந்ததாக இப்னு அப்துல் பர் தெரிவிப்பதை நவவீ (ரஹ்) அவர்கள் உறுதிசெய்தார்கள். இக்கூற்று நவவீ (ரஹ்) அவர்களின் ரவ்ழா எனும் நூலில் காணப்படவில்லை என்று சில அறிஞர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

இமாம் இப்னுல் கையிம் (ரஹ்) அவர்கள் தமது ஆசிரியரான இமாம் இப்னு தைமீய்யா (ரஹ்) அவர்கள் சில மாதங்கள், நாட்கள் மற்றவைகளை விட சிறப்படைவது பற்றிக் கேட்கப்பட்ட வினாவுக்கு பின்வருமாறு விடையளித்ததாக (தம் ஸாதுல் மஆத் எனும் நூலில்) குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இராநடை நடந்த இரவு லைலத்துல் கத்ர் இரவைவிட சிறந்தது எனக்கூறுபவன் அதன் முலம் வருடாந்தம் வரும் லைலத்துல் கத்ர் இரவன்று நின்று வணங்குவது துஆக்கேட்பது என்பவைகளைவிடவும் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் உம்மத்தவருக்கு சிறந்தது என்ற கருத்தில் கூறுவானாயின் அது முற்றிலும் பிழையானதாகும் முஸ்லிம்களில் எவருமே இவ்வாறு சொல்லவில்லை. இஸ்லாத்தின் அடிப்படையில் முற்றிலும் பிழையென அறியப்பட்ட ஒன்றாகும். இவ்வாறு இராநடை (அல்இஸ்ராஉ) நிகழ்ந்தது என அறியப்பட்டிருப்பின் அதன் மாதம், காலம், என்பனபற்றியோ அது பற்றியோ ஆதாரப்பூர்வமாக நிலைநிறுத்தப்படவில்லை. மாறாக அதுபற்றி அறிவிக்கப்பட்டவையாவும் வித்தியாசமானவைகளாகும், தொடர்பற்றதாகும். திட்டப்படுத்திக் கூறுவதற்கொன்றுமில்லை. 'இஸ்ராஉ' உடைய இரவென எண்ணப்படும் நாளில் நின்று வணங்கவோ வேறேதும் அமல்புரியவோ முஸ்லிம்களுக்கு மார்க்கமாக (அனுமதிக்கப்பட) வில்லை.

மேலும் இஸ்ராஉடைய இரவை மற்றவைகளை விட எவருமே சிறப்பாக்கினர் என அறியப்படவுமில்லை. விசேடமாகவும் லைலத்துல் கத்ரைவிடவும் சிறப்பென யாரும்

கூறியதாகவுமில்லை. ஸஹாபாக்களோ தாபிஸின்களோ 'இஸ்ராஉ' உடைய இரவை குறிப்பிட்ட காரியங்களை வைத்து நாடினார்கள் என்றும் அறியப்படவில்லை. எனவேதான் எந்த இரவிலே அது நிகழ்ந்தது என்று கூட அறியப்படவில்லை.

இதுவே 'இஸ்ராஉ மிஃராஜ்' தொடர்பான முதல்விடயம். எந்த இரவு எந்த மாதம் எந்த வருடம் என்பது வரலாற்று ரீதியாக நிருவப்படவில்லை. இரண்டாவது விடயம் யாதெனில் மிஃராஜு உடைய இரவைக் கொண்டாட்டத்துக்குரியதாக வைத்திருப்பதாகும். அவ்விரவில் பேச்சுக்கள், பிரசுரங்கள் ஏற்பாடு செய்து இஸ்ராஉ மிஃராஜ் பற்றி வந்துள்ள பலவீனமான புணைந்து கூறப்பட்ட செய்திகளை ஓதுவதும் வாசிப்பதுமாகும். இவ்வாறு செய்வது இஸ்லாத்தில் உண்டு பண்ணப்பட்ட பித்அத்துகள் எனப்படும் நவீனமானவையாகும் என்பதை எவரும் சந்தேகிக்க மாட்டார்கள். மனோ இச்சைகளைக் களைந்து சத்தியத்தை அறிய நாடுபவன் மேற்கண்டவாறே புரிந்து கொள்வான்.

அவ்விரவில் ஏற்பாடு செய்யப்படும் கொண்டாட்டம் ஸஹாபாக்களுடைய காலத்திலோ தாபிஸின்கள் காலத்திலோ அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. இஸ்லாத்தில் முன்றே முன்று பெருநாட்களன்றிவேறு ஒன்றும் கிடையாது. ஈதுல் பித்ர் (நோன்புப் பெருநாள்) ஈதுல் அல்ஹா (ஹஜ்ஜு ப் பெருநாள்) என்பன வருடாந்தம் வந்து செல்பவையாகும். முன்றாவது வாராந்தப் பெருநாளான ஜு ம்ஆ நாளாகும்.

இம்முன்றைத்தவிர வேறொரு பெருநாளும் இஸ்லாத்தில் கிடையாது.

அறிந்து கொள்க! நபி(ஸல்) அவர்களை பின்பற்றுவது என்பதன் உண்மை யாதெனில் அன்னார் செய்தவைகளை செய்வதிலும் விட்டவைகளை விடுவதிலும் அன்னாரின் வழிமுறைகளைப் பின்தொடர்வதாகும். அதில் கூட்டி அல்லது குறைத்துச் செய்பவன் அன்னாரைப் பின்தொடர்வதில் குறைவு செய்தவனாவான். கூட்டிச் செய்வதென்பது மாபெரிய குற்றமாகும். ஏனெனில் அது அல்லாஹ்வையும் ரஸூலையும் மிஞ்சி முன்செல்லும் குற்றமாகும். அன்னாரைப் பின் தொடர வேண்டிய நியாயங்கள் இருக்கையில் அதற்கு மாறாக நடப்பது மாபெரிய பாவமாகும், குற்றமாகும் என்பதை ஒரு விசுவாசியென்ன புத்தியுள்ள எவரும் சந்தேகம் கொள்ள மாட்டான். ஒரு முஃமினைப் பொருத்தவரை அல்லாஹ் தன் தூதர் மூலம் சரீஅத் ஆக ஆக்கித் தந்ததை வைத்து வணங்கி வழிப்படுவது நிறப்பமான ஈமானுக்குப் போதுமாகும். அவ்வாறே அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதர் (ஸல்) அவர்களும் கொண்டு வந்ததைவிடக் குறைப்பதானது ஈமானின் குறைவேயாகும்.

எனவே அல்லாஹ்வின் சன்மார்க்கத்தில் தன் மனோ ஆசைப்பிரகாரம் நூதனங்களை உண்டு பண்ணுவதிலிருந்து முஃமின்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். நபி(ஸல்)அவர்கள் ஜம்ஆப் பிரசங்கங்களில் எச்சரிக்கை செய்து வந்தார்கள். ‘நிச்சயமாக செய்திகளிற் சிறந்தது அல்லாஹ்வின் வேதமாகும். வழிகளிற் சிறந்தது முஹம்மதின்

(ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்) வழியாகும். கருமங்களிற் கெட்டது நூதனமானவயாகும். நூதனங்கள் அனைத்தும் வழிகேடாகும்' (ஸஹீஹ் முஸ்லிம்). வேறோர் அறிவிப்பில் 'வழிகேடுகள் அனைத்தும் நரகத்திலாகும்' (நஸாஈ).

இவ்வுலக வாழ்விலும் மறுவுலக வாழ்விலும் உறுதிமிக்க வார்த்தைகள் மூலம் நிலைபெற்றிருக்க அருள்புரிய வேண்டுமென அல்லாஹ்விடம் வேண்டுகிறேன். இரகசியமாகவும் பரகசியமாகவும் உள்ள சகல சோதனைகளிலிருந்தும் பாதுகாக்க வேண்டுமென அல்லாஹ்வைக் கொண்டு பாதுகாவல் தேடுகிறேன். நிச்சயமாக அவன் தயாளமானவன் கொடைகொடுப்பவன்.

(மேற்கண்ட பிரசங்கம் 'ஸு ன்னாவைக் கடைப்பிடிப்பதும் அதன் பிரதி பலன்களும்' என்ற தலைப்பில் மதீனா இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழக மாநாட்டு மண்டபத்தில் 09-07-1419 வியாழன் இரவு அஷ்ஷேக் ஸாலிஹ் அல்உததையீன் (ரஹ்) அவர்களால் ஆற்றப்பட்டது)